

Julie Grossová

Jsem vodou

Jsem Jihlava, Svatka, Morava i Dyje,
ve mně to bublá, vře a žije.
Teču od pramene k moři
a hory, lesy, louky se mi koří.

Jako pramínek jsem holčička,
jako potok krásná paní,
jako řeka moudrá babička
a v deltě moře na mě čeká umírání.

Jsem voda a moje práce
není tak jednoduchá,
jak na první pohled zdá se.
Nemám uši, ale nejsem hluchá.

Slyším děti, co si na mém břehu hrávají,
cítím ryby, co plavou se mnou v širou dál.
Tažní ptáci křídly nade mnou mávají.
Člověk by se v duši pousmál.

Rostliny se na loukách kroutí,
sedmikrásky, pampelišky, pomněnky,
na loukách nechávám vše, co mě zarmoutí.
Sleduji, jak si dívky pletou květinové čelenky.

Roztáčím malé mlýnky a obří turbíny,
odnáším stromy i domy, však bez viny.
Jsem hravá, a když mi hodíš míč,
tak do chvílky je navždy pryč.

Umývám starce, děti křtím,
k čemu je křest, však netuším.
Dávám pít plaché lesní zvěři,
své meandry ukrývám mezi keři.

Jsem všude, kde mám být,
díky mně můžete žít.